SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:458

av Mats Sander (M)

Rimliga bullerregler för levande stadskärnor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör se över hur tillsynsmyndigheter ska hantera bullerärenden när den som anmäler en störning inte medverkar till att den kan undersökas, samt hur utebliven medverkan ska beaktas vid bedömningen av ärendet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör se över hur kraven på utredningsunderlag och proportionalitet tillämpas vid tillsyn av restauranger och musikverksamheter, särskilt när bullernivåerna i en berörd bostad inte har kunnat fastställas, och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Restauranger, pubar och musikverksamheter bidrar till levande stadskärnor. De skapar arbetstillfällen, lockar besökare och ger människor anledning att vistas i centrum även på kvällar och helger.

Samtidigt måste människor kunna bo i centrum utan att utsättas för buller som kan skada hälsan.

I Helsingborg har vi sett hur svårt det kan bli när en verksamhet anmäls för bullerstörningar, men den som anmäler inte medverkar till att ljudnivåerna undersöks i bostaden.

Verksamheten kan ställas inför kostsamma krav utan att ha möjlighet att bemöta uppgifterna med egna mätresultat. Kommunen ska samtidigt bedöma en misstänkt störning utan att kunna undersöka förhållandena där den uppges finnas.

Enligt 2 kap. 1 § miljöbalken ska verksamhetsutövaren visa att miljöbalkens allmänna hänsynsregler följs. Det är en viktig princip. Men den får inte innebära att myndigheter ställer långtgående krav utan ett tillräckligt underlag.

Den som anmäler en störning bör också kunna förväntas medverka till att den undersöks. Det handlar inte om att utvidga myndigheternas rätt att få tillträde till privata bostäder eller begränsa möjligheten att anmäla störningar.

Frågan är vad som ska hända när den som anmäler inte vill medverka. Hur ska kommunen bedöma störningen? Vilken betydelse ska den uteblivna medverkan ha? Och vilket underlag ska krävas innan kostsamma åtgärder beslutas?

Miljöbalken innehåller redan bestämmelser om rimlighetsavvägning. Enligt 2 kap. 7 § ska nyttan av skyddsåtgärder vägas mot kostnaderna. Men hur ska den avvägningen göras när störningens omfattning inte har kunnat fastställas?

Detta är särskilt viktigt för restauranger och musikverksamheter som funnits länge i våra stadskärnor. De måste kunna lita på att myndigheternas beslut är väl underbyggda och proportionerliga.

Regeringen bör därför se över hur dessa ärenden hanteras, så att människors hälsa skyddas samtidigt som företag får en rättssäker och rimlig behandling.

Mats Sander (M)